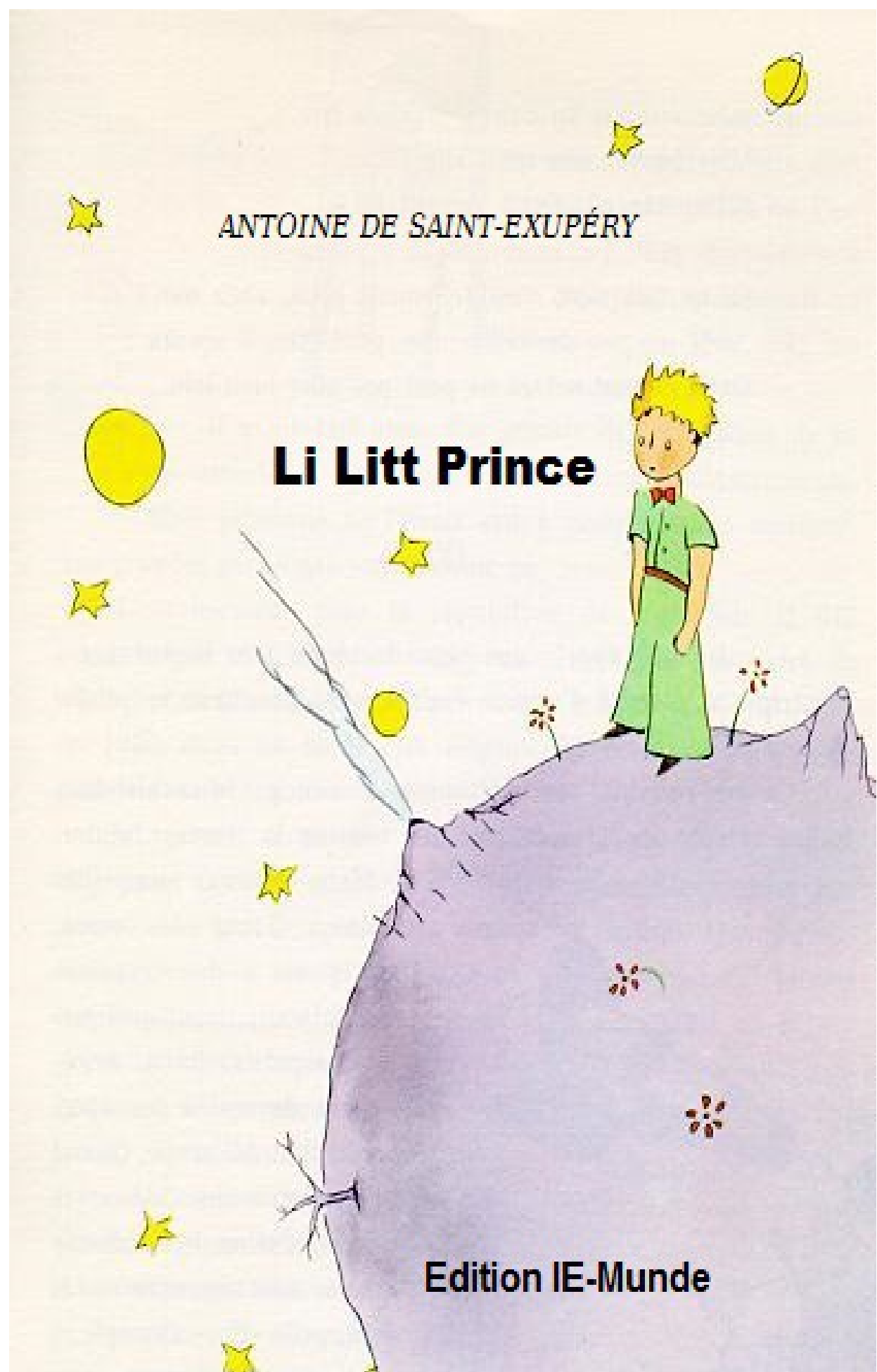

ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY

Li Litt Prince

Edition IE-Munde

PREPAROL DEL TRADUCTOR

Li novelle "*Li Litt Prince*" (original-titul *Le Petit Prince*) del francesi autor Antoine de Saint-Exupéry (1900-1944) esset publicat por li unesim vez in li annu 1943. Ti modern fabul por adultes es un del max succesosi libres sur li monde. It esset electet quam max bon libre in francesi del 20-esim secul. Plu quam du milliones copies es vendit til hodie. *Li Litt Prince* es un del max publicat libres sur lit tot monde.

Li Litt Prince es egardat quam un manifeste por amicitá e humanitá.

On ha traductet it in plu quam 250 lingues e dialectes. Ma til nu ne in Interlingue (Occidental) ...

Ti traduction clude ti lacune. Yo ha traductet it ex li german version del libre, ma yo anc usat li version in anglesi. Li dessines in li libre esset fat de Antoine de Saint-Exupéry self.

Per ti traduction yo vole monstrar que li planlingue Interlingue, quel esset creat in li annu 1922 del baltic-german Edgar De Wahl in Estonia, vive e ti facil naturalistic planlingue es apt por traductiones del grand litteratura.

Ma yo anc vole honorar li autor de ti libre Antoine Saint-Exupéry, qui morit ante exact 70 annus.

Yo mersia li seniores Bedřich Plavec e Erich Werner pro su auxilie e corectiones.

Thomas Schmidt

München 2014

POR LÉON WERTH

Yo peti li infantes que ili pardonar que yo dedica ti libre a un adulte. Yo have un bon excusa por to: Ti adulte es li max bon amico qui yo have in li munde. Yo have ancor un excusa: Ti adulte posse comprender omnicos, mem un libre por infantes. Yo have un triesim excusa: Ti adulte habita in Francia, u il suffre fame e il frige. Il besona tre urgent un consolation. Si omni ti excusas ne sufice, tande yo vole dedicar ti libre al infante, quel ti adulte esset unquande. Omni grand homes esset unvez infantes (ma poc memora se pri to). Dunc yo ameliora mi dedication:

POR LÉON WERTH

QUANDE IL ES ESSET ANCOR UN PÚER

Quande yo esset in li etá de six annus, yo videt unvez in un libre pri li jungle, quel havet li titul „Experit racontas“, un magnific image. It monstrat un gigant-serpente, qualmen it devorat un bestie. Ci es un copie del image.

In li libre esset scrit. "Li boas devora su preda in tot sin machar it. Pos to ili ne posse mover se e dormi six mensus por digester it."

Tande yo hat mult reflectet pri li aventuras in li jungle e yo finit per un color-crayon mi unesim dessine. Mi dessine nró. 1. It aspectet talmen:

Yo ha monstrat li grand homes mi mastre-ovre e yo questionat les si mi dessine timentata les.

Ili respondet: a me "Pro noi deve timer nos pro un chapel?"

Ma mi dessine ne monstrat un chapel. It monstrat un gigant-serpente, quel digeste un elefant. Pos to yo ha dessinat li interiore del boa, por explicar it al grand homes. Ili ya besona sempre explicationes.

Ci es mi dessine nró. 2:

Li grand homes ha consiliat me cessar dessinar apert o cludet gigant-serpentes e que yo mey plu interessar me por geografie, historie, calcular e grammatica. Talmen evenit it que yo abandonat un grand cariera – nam li de un pictor – ja in li etá de six annus. Li dessuccesse de mi dessines nró. 1 e nró. 2 hat descorageat me. Li grand homes comprende nequande alquó self e it es tro penosi por li infantes explicar les sempre e sempre denov alquó.

Do yo esset fortiat selecter un altri profession e yo aprendet aviar. Yo circumaviat partú in li munde e li geografie ha auxiliat me vermen mult pri to. Yo posset a prim vise distinter China de Arizona. To es tre practic si on ha perdit li via in li nocte. In li curse de mi vive yo esset in contacte con mult seriosi persones. Yo havet relationes con mult adultes e yo havet li chance observar les totmen ex li proximitá. To ne havet un bon efecte a mi opinion pri ili.

Si yo incontrat alcun, qui sembla a me un poc plu astut, yo provat it con mi dessine nró. 1, quel yo hat conservat tre cuidosimen. Yo volet vider, ca il es vermen astut. Ma chascun vez yo recibet li response: "To es un chapel." Pos to yo conversat con il ni pri boas, ni pri jungles, ni pri li stelles. Yo consentit con su vise-punctu. Yo conversat con il pri bridge, golf, politica e cravattes. E li grand hom esset tre satisfat har incontrat un tal rasonabil mann.

Do yo restat sol sin alquí con qui yo vell har vermen posset conversar til yo havet un panne ante six annus in li deserte Sahara. It esset un defecte del motor. E proque yo ni havet un mecanico ni un passageto che me, yo comensat totmen sol li desfacil reparatura. It esset por me un question pri vive e morte. Yo havet aqua por trincar por apen ott dies. Do yo ha indormit in li unesim vésper in li sand, mill milies distant de omni habitat region. Yo esset plu abandonat quam un naufrageant person sur un flottuore in li medie del ocean. Pro to vu posse imaginar mi surprise quande un strangi voce avigilat me in li aurora.

"Ples ... dessiner me un agne!"

"Qualmen, ples?"

"Dessine me un agne ... "

Yo saltat sur mi pedes, quam un fúlmine vell har tuchat me. Yo ha frottat mi oculus e yo regardat exactmen. Tande yo videt un litt, tre ínusual homette, qui regardat a me seriusimen.

Ci es li max bon portrete, que yo posset far plu tard de il.

It ne es mi culpa. Yo esset ejectet del grand homes in li etá de six annus ex mi cariera quam pictor e yo hat aprendet dessiner nequó altri quam cludet e apert gigant-serpentes.

Do yo regardat con grand e astonat oculus al aparation. Ne oblivia que yo esset milles de milies distant de chascun habitat region. Anc it semblat a me que li homette ni ha perdit li via, ni que il esset presc mort pro fatiga, fame o timore. It totmen ne fat li impression de un perdit infante in li medie del deserte, mill miles de chascun habitat region. Quande yo finalmen posset parlar, yo dit a il:

"Ma quo tu fa ci?"

Tande il repetit it tre suavimen quam it vell esser un tre seriosi cose:

"Ples ... dessiner me un agne ... "

Quande li secrete es tro impressiv on ne audacia resister. Tant absurd it semblat a me – mill milies distant de chascun homan habitation e in mortal dangere – yo extraet ex mi tasca un folie de papere e un fontan-plum. Pos to yo memorat me que yo hat studiat inter omnicos geografie, historie, calcular e grammatica e yo dit malhumorat que yo ne posse dessiner. Il respondet:

"To fa nequó. Dessine me un agne."

Proque yo nequande hat dessinat un agne, yo fat por il un del unic du dessines, queles yo esset capabil realisar. Ti del cludet gigant-serpente. E yo esset tre astonat quande yo audit li mannette dir:

"No! No! Yo ne vole un elefant in un gigant-serpente. Un gigant-serpente es tre dangerousi e un elefant besona mult loc. Che mi in hem es poc loc. Yo besona un agne. Dessina me un agne."

Do yo ha dessinat.

Li homettee spectat atentivmen, tande il dit:

"No. Ti es ja tre malad. Fa un altri."

Yo dessinat.

Mi amico subridet gentilmen e con indulgentie:

"Tu certmen vide ... to ne es un agne, to es un agno. It have cornes.. "

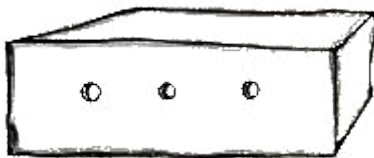
Dunc yo fat mi dessine ancor unvez.

Ma it esset refusat sam quam li precedentes:

"To es ja tro old. Yo vole un agne, quel vive longmen."

Yo perdit li patientie, it esset vermen témpor perconstructer mi motor, pro to yo dessinachat ti dessine e grunir in plu:

"To es li bux. Li agne, quel tu vole, es intra it."

E yo esset tre surprisat quando li facie del mi yun criticard brilliat subitmen:

"To es totmen talmen, qualmen yo ha desirat it. Esque tu opine que ti agne besona mult herbe?"

"Pro quo?"

"Pro que omnicos che me in hem es tre litt ..."

"It va certmen suficer. Yo ha donat a te un litt agne."

Il inclinat li cap súper li dessine;

"Ne tant litt quam ... Ma vide! It es indormit ... "

Talmen yo fat li conossentie del litt prince.

Yo besonat mult témpor por comprender de u il es. Li litt prince, qui posit mult questiones a me, semblat nequande escutar. Per hasard captet paroles revelat a me poc a poc su secrete. Talmen il questionat quando il videt por li unesim vez mi avion (yo ne va dessinar mi avion, to vell esser un mult tro complicat afere por me):

"Qual es ti-ta cose?"

"To ne es un cose. It avia. To es un avion. It es mi avion."

E yo esset fier que yo posset dir a il que yo posse aviar. Tande il clamat:

"Qualmen! Esque tu es cadet ex li ciel?"

"Yes", yo dit modestmen.

"Ay! To es vermen amusant ... "

E li litt prince havet un tre fort attacca de rision, quel infuriat me mult. It es important por me que on egarda mi accidentes seriusimen.

Ma il continuat:

"Do anc tu veni del ciel! De quel planete tu es?"

In ti momente yo comprehendet li secreta de su presentie e yo questionat hastosimen:

"Do tu veni de un altri planete?"

Ma il ne respondet. Il sucusset solmen mildmen li cap examinante mi avion:

"Certmen, sur ti cose tu ne posse venir de un tre distant loc ..."

E il inmerset se in un revada, quel durat longmen. Poy il prendet mi agne in su tasca e aprofundat se in li aspecte de su tresor.

Vu posse imaginar quant fortmen li alusion pri li "altri planete" devet desquietar me. Do yo efortiat me reciver plu informationes pri to:

"De u tu veni, mi homette? U es tui hem? A u tu vole prender tui agne con te?"

Il respondet pos un pensativ tacentie:

"Li bux, quel tu ha donat a me, have li avantage que it posse servir por li agne quam hem in li nocte."

"Certmen. E si tu es gentil, yo va dar te anc un corde por ligar it durant li jorne. E in plu un palissette.

It semblat que ti proposition ofendet li litt prince.

"Ligar it? Qual strangi idé!"

"Ma si tu ne liga it, it va forcurre..."

Il anc comensat rider:

"Ma a u it mey curre?"

"A alcú. Rect ... "

Tande li litt prince replicat:

"To fa nequó, it es tant litt che me in hem!".

E fórsan un poc melanolic il adjuntet:

"It ne posse ear lontanmen rect..."

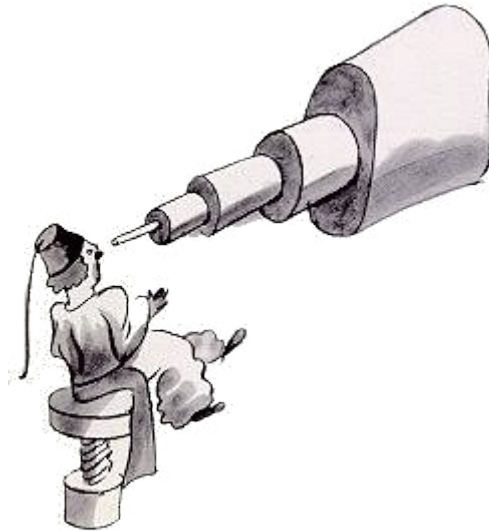
Yo decovrit un duesim tre important cose:

Li planete de su orígine esset solmen un poc plu grand quam un dom!

To ne semblat a me totmen astonant. Yo ya savet que except li Terra, Jupiter, Mars e Venus, a queles on hat dat nómines, ancor hay centenes de altri planetes, queles quelvez es tant litt, que it es penosi vider les in li telescop. Si un astronom decovri un de ili, il da a it in vice de un nómine un númere. Il nómina it por exemple: Asteroid Nró. 325.

Yo have seriosi motives creder que li litt prince venit del asteroid B 612. Ti planete esset solmen unvez videt in li annu 1909 de un ture astronom in li telecop. Il hat tada fat un discurse in un international congress de astronomes pri su decovriton. Ma nequí hat credet le e tre simplicmen pro su vestimentes. Talmen es li grand homes.

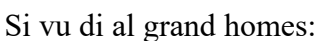
Por li bene del reputation del asteroid B 612 un turc dictator comandat a su popul con li menacie del condemnation al morte que on deve portar de nu solmen europen vestimentes. Li astronom recitat su discurse in li annu 1920 in tre elegant vestimentes. E ti vez omnes consentit con il.

Si yo narra vos ti ímportant detallies pri li planete B 612 e confide a vu mem su nùmere, yo fa to solmen pro li grand homes. Li grand homes have un preferentie por ciffres. Si vu narra vos pri un amico, ili nequande interroga vos pri lu essential. Ili nequande questiona vos: Qualmen sona su voce? Quel ludes il ama maxim mult? Esque il colecte papiliones?

Ili questiona vos: Quant annus il have? Quant fratres il have? Quant il pesa? Quant pecunie gania su patre? Solmen tande ili crede que ili conosse le.

Anc talmen, si vu di a ili: Li prova por que li litt prince ha vermen existet, es que il esset ravissent, que il ridet, que il volet haver un agne. Nam si on desira un agne, it es vermen un prova por to que on vive. Ma tande ili va levar li epoles e ili va tractar vos quam infantes. Ma si vu di a ili: Li planete, de quel il veni, es li planete B 612, tande ili va esser convictet e ili va lassar vos in pace con lor questiones. Talmen ili es. On ne posse blamar les pro to. Infantes deve esser tre indulgent con grand homes.

"Unquande esset un litt prince, qui habita sur un planete, quel esset solmen un poc plu grand quam il self e il besonat un amico ... " Por tis qui comprende li vive corectmen, to vell semblar max mult credibilmen.

Nam yo ne vole, que on ne regarda mi libre seriosimen. Yo senti tant chargrin durant yo narra ti memories. Nu it ha ja passat six annus desde mi amico con su agne ha foreat. Si yo prova ci descrir le, yo fa to por ne obliviar le. It es trist obliviar un amico. Ne chascun ha havet un amico. E yo posse devenir quam li grand homes, queles es solmen interessat pri ciffres, pro to yo ha finalmen comprat un bux con color e crayones por dessinar.

It es desfacil comensar in mi etá ancor unvez dessinar, si on ne ha fat desde su sixesim etá nequande altri provas quam tis de un cludet e apert gigant-serpente. Yo va self-comprendibil provar far li images tam realistic quam possibil. Ma yo ne es totmen cert ca yo va successar in it. Un dessine es acceptabil, un altri dessine ja ne es plu simil.

Yo anc erra me quelcvez in li proportiones. Ci li litt prince es tro grand e ta il es tro litt. Yo anc chagrina me pri li color de su vestimentes. In ti casu yo prova denov e denov, quam bon it es possibil. Yo va certmen errar me anc pri plu important detallies. Ma on deve pardonar me to. Mi amico nequande ha dat me explicationes. Il ha credet probabilmen que yo es quam il. Ma regrettabilmen yo ne posse vider tra li plancas del bux li agnes. Yo ja simila plu al grand homes. Yo devet devenir plu old in li curse del témpor.

Chascun die yo aprendet alquó nov pri li planete, pri li departe e pri li viage. To evenit tre lentmen in li curse de mi reflectiones. Talmen yo aprendet in li triesim die li tragedie del baobab-árbor. Anc to yo finalmen debi al agne, nam subitmen li litt prince questionat me quam il vell esser vexat de grav dúbites:

"Ma esque it es just que agnes manja arbustes?"

"Yes, to es just."

"Ay, tande yo es felici!"

Yo ne comprendet pro quo it es esset tant important que agnes manja arbustes. Ma li litt prince adjuntet:

"Tande ili anc manja baobab-árbores?"

Yo explicat al litt prince detalliatmen que baobab-árbores ne es arbustes, ma árbores queles es tam

alt quam un cloch-turre. E mem in ti casu que il vell prender con se un tot greg de elefantes, ti greg ne vell posser luctar contra un sol baobab-árbor.

Li idé con li elefantes fa rider le.

"On vell dever les staplar ..."

Ma tande il remarcet intelligentmen:

"Ante li baobab-árbores deveni grand, ili comensat in prim litt."

"To es corect. Ma pro quo tu vole que tui agnes manja li litt baobab-árbores?"

Il respondet: "It es ja bon! Noi va vider!" Sam quam it acte se pri li max clar cose del munde. Yo devet usar tot mi intellectu por comprender ti cose.

In facte hay sur li planete del litt prince sam quam sur omni planetes bon e mal plantes. Pro to anc hay bon granes de seme del bon plantes e mal granes de seme del mal plantes. Ma li semes es invisibil. Ili dormi misteriosimen in li terre til un de ili veni in mente avigilar se. Tande it extende se e in prim germina timidmen un ravissent litt gérmine, quel es tre ínofensiv. Si it acte se pri li gérmine de radís o de un rose on posse far crescer it qualmen it vole. Ma si it acte se pri un nociv plante on deve tirar it ex li terre tam bentost quam on reconosse que it es un tal plante. Sur li planete del litt prince existet terribil semes ... e to esset li semes del baobab-árbores. Li suol del planete esset plen de ili. Ma on ne posse plu desembarassar se de un baobab-árbor si on comensa intervenir

tro tardmen contra ili. Il apropria se del tot planete. Il penetra it con su radicas. E si li planete es tro litt e li baobab-árbores deveni tro numerosi, ili fa exploder li planete.

"It es un question del discipline", dit a me plu tard li litt prince. "Si on ha finit su matin-toilette, on deve cuidosimen far li matin-toilette del planete. On deve fortiar se regularimen tirar li gérmines del baobab-árbor ex li terre tam bentost quam on posse les distinter del rosieros a queles ili es tre simil in lor yunesse. To es advere un enoyant, ma facil labor."

E un die il consiliat me, que yo deve efortiar me que yo successa far un bell dessine que li infantes che me in hem amemora it corectmen. "Si un die ili comensa viagear", il dit, "ili posse profiter de it." Quelcvez it ne fa nequó si on ajorna un labor a plu tard. Ma si it acte se pri baobab-árbores, to va resultar in un catastrofe. Yo ha conosset un planete, quel es habitat de un pigri person. Il ne hat remarcato tri arbustes ..."

E talmen yo ha dessinat ti planete secun li informationes del litt prince. Yo ne parla con plesura quam un moralist. Ma li dangerousitá del baobab-árbores es tant poc conosset e li dangeres, queles menacia chascun hom, qui perdi li via sur un asteroid, es tant imens que yo abandona ti un vez mi discretion. Yo di: infantes, attention! Li baobab-árbores! Por ganiar li attention de mi amicos por realizar li dangere, quel - ínconosset - menacia me e les ja desde long témpor, yo ha laborato mult in ti dessine. Li lecion, quel yo da per it, certmen merite li pena. Vu fórsan va questionar vos: Pro quo ti libre ne contine ancor altri, anc grandiosi dessines quam li dessine del baobab-árbores? Li response es tre simplic: Yo ha vermen provat it audacimen, ma yo ne ha successat, Quande yo dessinat li baobab-árbores yo esset inspirat del sentiment del urgentie.

O, litt prince, plu e plu yo ha comprendet tui litt, melancolic vive. Tu havet longmen por divertisser te nequó altri quam li bellitá del descensiones del sole. Yo experit to in li matine del quaresim die quande tu dit a me:

"Yo tre ama li descensiones del sole. Lass nos REGARDAR un descension del sole ..."

"On deve ancor atender un poc ... "

"Atender a quo?"

"Atender til li sole descende."

In prim tu ha fat un tre astonat visage e tande tu ha ridet pri te self. E tu ha dit a me:

"Yo sempre imagina me que yo es in hem."

In facte. Quande it es midí in li Unit States, li sole descende – quam chascun save – in Francia. Por assister in un descension del sole ta, on vell dever aviar in un minute a Francia. Infelicimen Francia es tro distant. Ma sur tui planete it sufice mover li fotel quelc passus plu distant. E tu experi li crepuscul tant sovente tu desira it ...

"Yo ha videt in un die li sole descender quarant-quar vez!"

E un poc plu tard tu adjuntet:

"Tu save, si on es tre trist, on ama li descensiones del sole ..."

"Esque tu esset extraordinari trist on li die con li quarant-quar vez?" Ma li litt prince ne respondet.

In li quinesim die it esset denov li agne, quel auxiliar revelar un secrete del litt prince. Il questionat me subitmen, sin digressiones, quam il coliet li fructe de un in long silentie maturat problema:

"Si li agne manja arbustes, esque it tande anc manja flores?"

"Un agne manja omnicos quel veni avan su bocca."

"Anc si li flores have spines?"

"Yes. Anc li flores queles have spines."

"Pro quo ili have tande spines?"

Yo ne savet it. Yo esset just ocupat con li prova descruvar un tro fortmen firmat bolt de mi motor. Yo esset tre suciat pro que nu it semblat a me que mi panne esset tre grav e yo preparat me al max mal pro que mi provision de aqua por trincar esset presc exhaustet.

"Quel scope have li spines?"

Li litt prince nequande renunciat de un question si il unvez hat posit it. Yo esset ocupat de mi bolt e respondet sin reflecter mult:

"Li spines ne have alcun scope, li flores lassa crescer it solmen ex malicie."

"O ve!"

Il tacet. Ma tande il fat un objection contra me in un modo de desaprobation.

"Yo ne crede te to! Li flores es debil. Ili es sin malicie. Ili protecte se qualmen ili posse. Ili imagina se que ili es per li auxilie de spines dangerousi ..."

Yo respondet nequó e yo dit a me self in li sam moment: Si ti bolt refusa se ancor longmen, yo va dever demover it per un batte con li martell.

Li litt prince trublat mi considerationes denov.

"E tu vermen crede, que li flores ..."

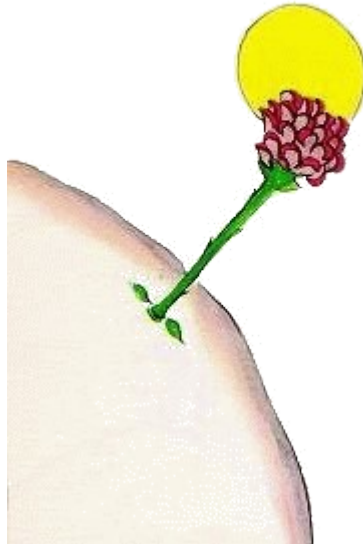
"Ma no! Ma no! Yo crede nequó. Yo ha dit quocunc sin reflection. Qualmen tu vide, yo es ocupat pri plu important aferes."

Il regardat perplexmen a me.

"Pri plu important aferes!"

Il regardat a me qualmen yo inclinat me con un martell in li manu e del oleo sordidat manus súper un cose, quel vell har devet semblar a il tre hideosi.

"Tu parla quam li grand homes!"

To tre ahontat me. Ma il adjuntet sin misericordie:

"Tu confuse omnicos, tu desordina omnicos!"

It esset vermen tre furiosi. Il sucusset su aurin capilles in li vente.

"Yo conosse un planete sur quel un scarlat senior logia. Il ha nequande halat li odore de un flor. Il ha nequande regardat un stelle. Il ja nequande amorat alquí. Il ha fat nequande alquó altri quam additiones. E li tot die il repeti tam quam tu: Yo es un seriosi mann! E to fa le tre inflat de orgollie. Ma to ne es un hom, ma un spongie.

"Un quo?"

"Un spongie!"

Nu li litt prince esset es tre pallid de colere.

"It es nu milliones de annus que li flores crea spines. It es miliones de annus que malgré to li agnes manja li flores. E tu pensa que it es ínimportant si on vole saver pro quo ili efortia se tant mult producter spines queles es util por nequó? Ti combatte del agnes con li flores deve esser ínimportant? Min seriosi quam li additiones del corpulent rubi mann? E si yo conosse un flor, quel existe solmen unvez in li tot monde, necú altri quam sur mi litt planete, e se un litt agne, sin saver quo it fa, posse extinter ti flor in un matine per un unic morsion. To ne deve esser important?!"

Il devenit rubi pro excitation e continuat:

"Si un person ama un flor, quel existe solmen un unic vez sur omni milliones e milliones de stelles, tande it sufice a il completmen, que il regarda ad supra a ili por esser felici. Il di a se self: Mi flor es ta ad supra, alcú ... Ma si li agne manja li flor, talmen it es por il tam quam subitmen vell esser extintet omni stelles! E to ne deve esser important?"

Il ne posset continuar parlar. Il subitmen comensat singlutar fortmen. Li nocte hat comensat. Yo hat escartat mi utensiles. Mi martell, mi bolt, li sete e li morte, omnicos esset egal por me. It esset necessari sur un stelle, un planete, sur li mie ci sur li terra consolar un litt prince! Yo inbrassat le. Yo lullat le. Yo chuchotat a il: "Li flor, quel tu ama, ne es in dangere ... Yo va dessinar un museliere a tui agne ... Yo va dessinar un palissade por tui flor ... Yo... "

Yo ne savet quo yo devet dir plu. It semblat a me que yo es tre ínhabil. Yo ne savet qualmen yo posset pervenir a il, u yo posset atinger le ...

It es tant misteriosi, li land del lácrimes.

Bentost yo devet conosentar plu bon ti ta flor. Sur li planete del litt prince hat existet flores ja sempre, tre simplic queles es format ex un unic circul de petales; ili ne ludet un grand rol e ne trublat alquí. Ili comensat brilliar in un matine in li herbe e extintet se in li vésper. Ma un die ti ta

flor hat inradicat se ex un seme, deo save de u, e li litt prince hat survigilat tre exactmen ti gérmine, quel ne esset simil al altri gérmines. It vell posser devenir un nov specie del baobab-árbor. Ma li arbuste cessat bentost crescer e comensat formar un flor. Li litt prince, qui esset present durant li developament de un gigantic burgeon, sentit certmen, que it deve nascer ex it un magnific fenomen, ma li flor ne successat preparar se in su verdi cámara a su bellitá. It selectet su color con cuida, it vestit se lentmen, ordinat su petales un pos li altri. It ne volet aparir ex li suol totmen frossat quam li flores del papavre. It ne volet aparir plu tost til it esset in li plen ornate de su bellitá. Nu! It volet pleser. Pro to su misteriosi toilette hat durat dies e dies. Ma tande in un matine exactmen durant li hor del ascension del sole, it hat revelat se.

E it, quel hat laborat con un tal precision, dit hiant:

"Ah! Yo ha apen avigilat me ... Yo demanda pardon ... Yo es ancor tre frossat ..."

Tande li litt prince ne posset celar su entusiasme plu:

"Quant bell vu es!"

"Ca ne?", li flor respondet dulcimen. "E yo nascet in li sam moment quam li sole."

Li litt prince certmen divinat que it ne esset tre modest, ma it esset tant ravissent!

"Yo pensa que it es li témpor por dejunear," it ha adjuntet bentost. "Esque vu vell esser tant

benevolent pensar a me?"

Li litt prince hat aportat totmen confuset un cruche por versar con frisc aqua e il hat versat li flor.

Talmen it hat vexat le un poc per su timid vanitá. Un die, quande it parlat pri su quar spines, it hat dit al prince:

"Ili solmen mey venir, li tigres con lor griffes!"

"It ne hay tigres sur mi planete," li litt prince hat objectet, "e li tigres anc ne manja herbe."

"Yo ne es herbe", li flor hat respondet mildmen.

"Pardona me ..."

"Yo ne time li tigres, ma yo time li aer-currente. Esque vu ne have un para-vente?"

Timore pro li aer-currense? To es mal perspectives por un plante, li litt prince hat constatat. Ti flor es tre complicat ...

"In li véspera vu va metter me in un vitrine. It es tre frigid che vu. To ne es bon arangeat. Ta de u yo veni ..."

Ma it hat interruptet se. It hat venit in li forme de un grane de seme. It ne hat posset saver alquó pri li altri mundes. Ahontat que it hat lassat se capter in un tal simplic mentie, it hat tussat duvez o trivez por metter li litt prince in li ínjusticie.

"Li para-vente ... ?"

"Yo volet it just aportar, ma vu parlat con me!"

Tande it hat fortiat se self denov tussar por crear in il remorses.

Talmen li litt prince hat comensat dubitar rapidmen pri it, malgré su sinceri amore. Il hat prendet li trivial paroles del flor tre seriosimen e devenit tre infelici.

"Yo ne vell har escutat a it", il in un die confesset a me. "On ne deve escutar a flores, on deve regardar e inhalar les. Li mie plenat li planete con odore, ma yo ne posset devenir joyosi pri it. Ti raconta pri li griffes, quel ha iritat me tant, vell hat tuchar me plu mult."

Il confidet ancor a me.

"Tande yo ne ha posset comprender to. Yo vell har judicat it secun su actiones e ne secun su paroles. It odorat e ardet por me. Yo nequande vell har devet fugir! Yo vell har devet vider que detra omni su artificies it celat su tendresse. Li flores es tant contradictatori! Ma yo esset tro yun por posser amar it."

Yo pensa que il ha usat un turbul de savagi avies por fugir. In li matine de su departe il ordinat su planete tre cuidosimen. Il balayat cuidosimen su activ vulcanes. Li planete havet du activ vulcanes. To esset tre practic por cocinar li dejuné. It havet anc un extintet vulcan. Pro que il dit a se self: On nequande posse saver!, il balayat anc li extintet vulcan. Si ili es bon balayat, li vulcanes brula lenimen e regularimen sin eruptiones. Li eruptiones del vulcanes es nequó altimen quam camin-foyes. It es clar: Noi sur nor terra es mult tro litt por balayar nor vulcanes. Pro to ili fa nos tant problemas.

Li litt prince tirat anc un poc melancolicmen li ultim gérmes del baobab-árbor ex li suol. Il ne pensat que il va jamá retornar. Ma omni ti familiari labores semblat a il in ti matine extraordinari dulci. E quande il asperset li flor por li ultim vez e quande il comensat posir it sub li protection del vitrine, il decovrit li beson de plorar.

"Adío", il dit al flor.

Ma ella ne respondet a il.

"Adío", il repetit.

Li flor tussat. Ma to ne esset li consequentie de un catarre.

"Yo ha esset stult", it dit finalmen a il. "Yo peti te pardonar me. Prova esser felici."

Il esset surprisat que it ne fat reproches a il. Il stat totmen consternat ta, con li vitrine in li manu. Il ne comprendet ti clementie.

"Ma yes, yo ama te", li flor dit. "Tu savet nequó de to. To es mi culpa. It es totmen ínimportant. Ma tu esset tam stult quam yo. Prova esser felici ... Oblivia li vitrine! Yo ne vole it plu ... "

"Ma li vente ... "

" Yo ne es tant incatterat que ... Li frisc aere del nocte va esser bon por me. Yo es un flor."

"Ma li animales ..."

"Yo deve tolerar du o tri erucas, si yo vole conossentar li papiliones. Anc to sembla a me tre bell. Qui va visitar me altrimen? Tu va esser tre distant de me. Quo concerne li grand animales, yo ne time les, nam yo have mi griffes."

E ella monstrat candidmen su quar spines. Tande ella ancor adjuntet:

"Ne extende it tant, to es vexant. Tu decidet viagear. Nu ea!

Nam ella ne volet que il videt la plorar. It esset un tant fier flor.

Il esset in li region del asteroides 325, 326, 327, 328, 329 e 330. Dunc il comensat visitar les por ocupar se e por educar se.

Sur li unesim habitat un rey.

Li rey tronat vestit in purpur e in un hermeline-mantel sur un simplic e anc tre royal tron.

"Ho! Vi! Un subjecte", li rey vocat quande il videt li litt prince.

E li litt prince questionat se: Qualmen il posse conosser me benque il ancor nequande ha videt me?

Il ne savet que it es por li reyes del munde tre simplic: Omni homes es subjectes.

"Aproxima te que yo vide te plu bon", li rey dit e esset tre fier que il finalmen esset por alquí li rey.

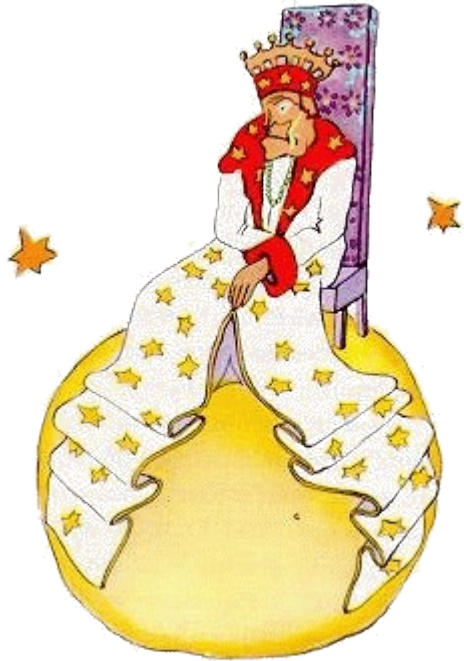
Li litt prince circumspectet se por un loc por sedentar se, ma li tot planete esset covrit per un magnific hermeline-mantel. Dunc il restat stant e il hiat pro que il esset fatigat.

"It es contra li etiquette hiar in li presentie de un rey", li monarch dit. "Yo interdiete it a te."

"Yo ne posse supresser it", li litt prince respondet totmen confuset. "Yo ha fat un long viage e yo ne ha dormit ..."

"Tande", li rey dit, "yo comanda a te que tu hia. Yo ne ha videt alquí hiar desde quelc annus. Li hiada es por me un raritá. Adavan! Hia ancor un vez! It es un comande!"

"To terre me, nu yo ne posse plu ...", li litt prince balbutiat e rubijat.

"Hm, hm!", li rey respondet. "Nu tande ... yo comanda a te hiar bentost, hiar bentost e bentost ..."

Il murmurat un poc e it semblat que il esset incolerat. Nam it esset tre important por li rey que su autoritá es respectat. Il ne tolerat desobiedentie. Il esset un absolut monarch. Ma pro que il esset anc tre generosi, il dat rasonabil comandes. "Si yo vell ordonar", il frequentmen dit, "si yo vell ordonar a un generale transformar se in un movette, e si ti generale ne vell obedir, tande it ne vell esser li culpa del generale. It vell esser mi culpa."

"Esque yo have li permission sedentar me?", li litt prince questionat timidmen.

"Yo ordona a te que tu sedenta te", li rey respondet e tirat un extremitá de su hermeline-mantel majesticmen vers se.

Ma li litt prince esset astonat. Li planete esset micrissim. Súper quo ti rey posset regnar?

"Senior ...", il dit al rey, yo demanda pardon que yo questiona vos ..."

"Yo comanda te que tu questiona me", li rey hastat dir.

"Senior ...súper quo vu regna?"

"Súper omnicos", li rey respondet con grand simplicitá.

Li rey monstrat con un important geste a su planete, al altri planetes e al stelles.

"Súper to omnicos?", li litt prince dit.

"Súper to omnicos", li rey respondet.

Nam il ne esset solmen un absolut monarch, ma anc un universal.

"E li stelles obedi vos?"

"Certmen", li rey dit. "Ili obedir a chascun parol de me. Yo ne tolera alqual desobedentie."

Tal potentie tre astonat li litt prince.

Si li lit prince vell har havet it self, it vell esser possibil por il assister ne quarant-tri, ma cent o ducent descensiones del sole durant un e li sam die, sin que il vell har devet mover su fotel. E pro que il sentit se un poc trist in li memorie de su litt e abandonat planete, il devenit corageosi e petit li rey por un favore.

"Yo vole vider un descension del sole... Fa me li joya ... Comanda li sole descender..."

"Si yo vell ordinar a un generale volar secun li maniere del papiliones de un flor al altri flor o scrit un tragedie o transformar se in un movette, e si ti generale ne vell obedir, qui vell esser ínjust, il o yo?"

"Vu vell esser it", li litt prince dit con certitá.

"Corect. On deve demandar de chascun person to quo il posse executer", li rey respondet. "Li fundament del autoritá es li rason. Si tu comanda a un popul marchar e precipitar se in li mare, it va revoltar. Yo have li jure demandar obedientie pro que mi comandes es rasonabil."

"E quo es nu con mi descension del sole?", li lill prince amemorat li rey. Li litt prince nequande obliviat un question, si il ha posit it alquande.

"Tu va haver tui descension del sole. Yo va comandar it. Ma yo va atender in mi sagiesse del soverano til li conditiones es favorabil por it.

"Quande it va esser?", li litt prince informat se.

"Hm, hm!", respondet li rey qui in prim studiat un grand calendare, "hm, hm! To va esser circa ... ye ... to va esser in li vésperes ye circa clocca sett e quarant! E tu va vider qualmen on obedi me."

Li litt prince hiat. Il regrettat pro li omisset descension del sole. Il ja enoyat se un poc.

"Yo ne have ci nequó por far plu", il dit al rey. "Yo va departer!"

"Ne departe", li rey, qui esset tant fier haver un subjecte, respondet, "yo nomina te al ministre!"

"A qual ministre?"

"Al ... al ministre del justicie!"

"Ma it hay nequí pri qui yo vell posser judicar!"

"On ne save to", li rey dit. "Yo ancor ne ha fat li viage circulari tra mi reyat. Yo es tre old, yo ne have spacie por un carre e ped-ear far me fatigat."

"O! Ma yo ja ha videt", dit li litt prince, qui inclinat se por reguardar al altri látere del planete, "que ne es alquí ta..."

"Dunc tu va judicar pri te self", li rey respondet a il. "To es lu max desfacil. It es mult plu desfacil condemnar se self quam judicar pri altres. Si tu successa judicar pri te self bon, tande tu es un ver sagio."

"Yo", li litt prince dit, "yo posse judicar pri me ucunc yo es. Por to yo ne besona habitar ci."

"Hm, hm!", li rey dit, "yo pensa que sur mi planete alcú es un old ratte. Yo audi it in li nocte. Tu vell posser esser li judico pri it. Tu va condemnar it de témpor a témpor al morte. Talmen su vive va depender de tui judicament. Ma tu va amnestiar it chascun vez por sparniar it. Hay solmen un."

"Yo ne ama condemnar al morte", li litt prince respondet, "e yo pensa que yo va ear nu."

"No", li rey dit.

Ma li litt prince, qui hat ja fat su preparationes, ne volet ofender li old monarch:

"Si punctual obedientie es important por vor majestá, vu vell posse dar me un rasonabil comande. Por exemple vu vell posser comandar a me desaparir intra un minute. It sembla a me que li conditiones es favorabil ..."

Pro que li rey replicat nequó, li litt price hesitat, poy il comensat departer con un sospire.

"Yo fa te a mi legato", li rey hastat se vocar detra il.

Il dat se li aparentie de grand autoritá.

Li grand homes es strangi, li litt prince dit a se self sur su viage.

Li duesim planete esset habitat de un vanitoso.

"Ah, ah, vi, vi, un admirator veni por un visitation!", li vanitoso vocat ex li lontanie tam bentost quam il videt li litt prince. Nam por li vanitosi homes es li altri homes admiratores.

"Bon die", li litt prince dit. "Vu have un drolli chapel sur li cap."

"It es por salutar," li vanitoso respondet a il. "It es por salutar quande on jubila a me. Ínfortunosimen nequí visita ti loc.

"Vermen?", dit li litt prince, qui comprendet nequó pri to.

"Clacca con tui manus", li vanitoso recomandat a il.

Li litt prince clacat con su manus.

Li vanitoso salutat modestmen per desmetter su chapel.

To es plu amusant quam li visite che li rey, li litt prince dit a se self.

E il comensat denov claccar su manus. Li vanitoso continuat denov desmetter su chapel salutant.

Pos quin minutes ti lude devenit tro enoyant por li litt prince.

"E quo yo deve far", il questionat, "por que li chapel cade sur li suol?"

Ma li vanitoso ne audit le. Li vanitosi homes audi sempre solmen li laudationes.

"Esque tu admira me vermen mult?", il questionat li litt prince.

"Quo significa 'admirar'?"

"Admirar significa reconosser que yo es li max bell, li max bon vestit, li max rich e li max intelligent

mann del planete."

"Ma tu es sol sur tui planete!"

"Fa me li plesura e admira me malgré to!"

"Yo admira te", li litt prince dit per levar un poc li epoles, "ma pro quo to es tant important por te?"

E li litt prince departet.

Il constatet sur su viage que li grand homes es vermen tre astonant.

Li sequent planete esset habitat de un trincard.

Ti visitation esset tre brevi, ma it fat li litt prince tre melancolic.

"Quo tu fa ci?", il questionat li trincard. Il incontrat li trincard sedent mut avan un range de vacui botelles e un range de plen botelles.

"Yo trinca", li trincard respondet con un tenebrosi expression sur li facie.

"Pro quo tu trinca?", li litt prince questionat le.

"Por obliviar", li trincard respondet.

"Por obliviar quo?", li litt prince volet saver. Il qui ja compatit li trincard.

"Por obliviar que yo honta me", li trincard confesset e inclinat li cap.

"Pro quo tu honta te?", li litt prince, qui havet li desire auxiliar le, questionat.

"Pro que yo trinca!", li trincard finit e il lassat se finalmen cader in su tacentie.

Li litt prince desaparit consternat. Li adultes es tre particulari, il dit a se sur su viage.

Li quaresim planete esset li planete del comerciante. Ti mann esset tant ocupat, que il ne adminim levat li cap quande li litt prince arivat.

"Bon die", li litt prince dit a il. "Vor cigarette ha extintet."

"Tri e du es quin. Quin e sett es deci-du. Deci-du e tri es deci-quin. Bon die. Deci-quin e sett es duantdu. Duantdu e six es duantott. Yo ne have témpor por accender it denov. Duantsix e quin es triantun. Uf! Dunc to fa quinent un milliones sixcent duantdu mill settcent triantun."

"Quinent milliones de quo?"

"Qualmen? Tu es ancor ci? Quinentun milliones de ... yo ne save it plu ... yo have tant mult labor!"

Yo es un seriosi mann, yo ne ocupa me pri infantilesses. Du e quin es sett ..."

"Quincentun milliones de quo?", li litt prince repetit. Il nequande in li vive abandonat un question, quel il ha unvez posit.

Li comerciante levat li cap.

"In li quinantquar annus, in queles yo habita sur ti planete, yo esset solmen trivez trublat. Li unesim vez esset ante duantdu annus quande un melolont hat cadet de úcunc a bass. It fat un terribil bruida e yo ha fat un addition con quar errores. Li duesim vez esset ante deciun annus. It esset un attacca de reumatisme. It manca a me movida. Yo ne have li témpor por flonar. Yo es un seriosi mann. E nu it es ja li triesim vez! Dunc yo di quinantcentun milliones ..."

"Milliones de quo?"

Li comerciante comprendet que il ne havet un chance por pace.

"Milliones de ti litt coses, queles on quelcvez vide in li ciel."

"Moscas?"

"Ma no, li litt coses queles brillia."

"Apes?"

"Ma no. Litt aurin coses per queles li fa-necoses deveni revosi. Yo es un seriosi mann. Yo ne have li témpor por reveries."

"Ah, li stelles?"

"Dunc ili es li stelles."

"E quo tu fa con quinent milliones stelles?"

"Quinentun milliones sixcent duantdu mill settcent triantun. Yo es un seriosi mann, yo es tre exact."

"E quo tu fa con ti stelles?"

"Quo yo fa con ili?"

"Yes."

"Nequó. Yo possede les."

"Esque tu possede li stelles?"

"Yes."

"Ma yo ha ja videt un rey, qui .."

"Li reyes ne possede, ili 'regna súper" alquó. To es un totmen altri cose."

"E in quel maniere tu profita de to?"

"To fa me rich."

"E in quel maniere tu profita de esser rich?"

"Yo posse comprar pluri stelles si alquí trova alqueles."

Ti-ci hom, li litt price dit a se self, pensa un poc quam mi trincard.

Támen il posit ancor pluri questiones.

"Qualmen on posse posseder stelles?"

"A qui ili apartene?", li comerciante replicat morosimen.

"Yo ne save. A nequí."

"Tande ili apartene a me, yo ha pensat a to quam unesim."

"Esque to sufice?"

"Certmen. Si tu trova un diamant quel apartene a nequí, tande it es li tui. Si tu trova un insul quel apartene a nequí, talmen it es li tui. Si tu have quam unesim person un idé e tu patentia it, tande it es li tui. E yo, yo possede li stelles, pro que nequí ante me ha pensat pri posseder les."

"To es ver", li litt prince dit. "E quo tu fa con ili?"

"Yo administra les. Yo conta les denov e denov", li comerciante dit. "To ne es facil. Ma yo es un seriosi mann."

Li litt prince ancor ne esset satisfat.

"Si yo have un silkin chal, yo posse voluer it circum mi col e prender it con me. Si yo have un flor yo posse colier it e prender it con me. Ma tu ne posse colier stelles!"

"No, ma yo posse posir les in li bank."

"Quo significa to?"

"To significa que yo scri li númere de mi stelles sur un litt papere. E poy yo clude ti papere in un tirbux."

"E to es omnicos?"

"To sufice."

To es amusant, li litt prince pensat. It es quasi poetic. Ma on ne posse egarda it quam totmen seriosimen.

Li litt prince pensat pri li seriosi aferes totmen altrimen quam li grand homes.

"Yo," il ancor dit. "Yo possede un flor, quel yo arosea chascun die. Yo possede tri vulcanes, queles yo balaya chascun semane. Nam yo anc balaya li extintet vulcan. On save nequande. It es bon por mi vulcanes e por mi flor que yo possede les. Ma tu have null utilitá por li stelles ..."

Li comerciante apertet li bocca, ma il ne trovat un response e li litt prince desaparit.

Li grand homes es vermen tre strangi, il dit a se durant su viage.

Li quinesim planete esset tre strangi. It esset li minim de omnicos. Li spacie just sufice por un stradlaterne e un accendero del laterne. Li litt prince ne posset se explicar pro quo on besona un stradlaterne e un accendero del laterne alcú in li ciel sur un planete sin dom e sin habitantes. Ma il dit a se self:

It es tre probabil que ti mann es un poc alienat. Ma il ne es min alienat quam li rey, li vanitoso, li comerciante e li trincard. Adminim su labor have un sense. Si il accende su laterne, it es quasi quam il crea un nov stelle o un flor sur li munde. Si il extinte su laterne, tande li stelle o laterne indormi. To es vermen un jolli occupation. It es anc vermen util, pro que it es jolli.

Quande il arivat sur li planete, il salutat li accendero del laterne honorabilmen.

"Bon die. Pro quo tu ha just extintet tui laterne?"

"Yo have li instruction por it", li accendero del laterne respondet. "Bon die."

"Quo es to, 'li instruction'?"

"Li instruction extinter mi laterne. Bon vésper."

E il accendet it denov.

"Ma pro quo tu ha accendet it just nu denov?"

"To es li instruction", li accedero del laterne respondet.

"Yo ne comprende", li litt prince dit.

"To es nequó que on deve comprender", li accedero del laterne dit. "Li instruction es just li instruction. Bon die."

E il denov extintet li laterne.

Poy il siccat se su fronte per un rubi-quadrillat nas-linette.

"Yo fa ci un terribil servicie. Ante quelc témpor it esset plu rasonabil. Yo extintet in li matine e accendet in li vésper. Yo posset reposar li reste del die e yo posset dormir in li reste del nocte... "

"E desde tande li instruction esset changeat?"

"Li instruction ne esset changeat", li accedero del laterne dit. "To es exactmen li tragedie! Li planete ha rotat se chascun annu plu e plu rapidmen e li instruction ha restat li sam!"

"E?", li litt prince dit.

"E nu, pro que it fa in un minute un complet rotation, yo ne have plu un seconde de repose. Chascun minute yo accende unvez e yo extinte unvez!"

"To es amusant! Li dies che te dura un minute!"

"To tot ne es amusant", li accendero dit.

"Noi conversa nu ja un mensu con unaltru."

"Un mensu?"

"Yes, triant minutes. Triant minutes! Bon vespere!"

E il accendet denov li laterne.

Li litt prince regardat le e il amat ti accendero, qui esset tant fidel a su instruction. Il memorat li descensiones del sole pri queles il se ocupat plu tost per que il movet su fotel. Il volet auxiliar su amico.

"Esque tu save ... yo conosse un mesura per quel tu vell posser reposar te, si tu vell voler ... "

"Yo vole sempre", li accendero dit.

Nam on posse esser fidel e pigri in li sam témpor.

Li litt prince continuat:

"Tui planete es tam litt que tu posse ear circum it per tri saltas. Tu solmen deve ear solmen suficient lentmen por restar sempre in li sole. Si tu vole restar, tande tu ea ... e li die va durar tam long quam tu vole."

"To ne es un grand amusament", li accendero dit, "to quo yo ama in li vive, es li dorme."

"In ti casu it es sin chances."

"Sin chances", li accendero dit. "Bon die."

E il extintet su lampe.

Ti mann, li litt prince dit a se, durant il continuat su viage, il va esser despreciat de omni altris, del rey, del vanitoso, del trincard e del comerciante. Ma il es li sol person, qui yo ne egarda quam risibil. Fórsan pro que il ocupa se pri altri coses in vice pri se self. Il sospirat pro regrete e ancor dit a se self:

Il es li sol, qui yo vell har posset far a mi amico. Ma su planete es vermen tro litt. Ne hay suficient spacie por du ...

To quo li litt prince ne audaciat admitter a se esset que il regretat que il ne posset restar sur ti benedit planete, precipue pro li mill quarcent quarant descensiones del sole in duantquar hores!

Li sixesim planete esset decivez tant grand. It esset habitat de un old senior, qui scrit imensi libres.

"Vi! Un explorator!", il vocat quande il videt li litt prince qui sedentat se al table e reposat se un poc. Il viageat ja tant mult!

"De u tu veni?", li old senior questionat le.

"Quo es to, ti-ci spess libre?", li litt prince dit. "Quo vu fa ci?", li litt prince dit.

"Yo es geograf", li old senior dit.

"Quo es to, un geograf?"

"To es un erudito qui save u li mares, li cités, li montes e li desertes es situat."

"To es tre interessant", li litt prince dit. "Finalmen un ver profession!"

Il regardat circum se al planete del geograf. Il nequande hat videt un tal majestosi planete.

"It es tre tre bell, vor planete. Esque it hay ci anc oceanes?"

"Yo ne posse saver to", li geograf dit.

"Ah!" Li litt prince esset deceptet. "E montes?"

"Yo anc ne posse saver to", li geograf dit.

"Ma vu es geograf! - E cités e fluvies e desertes?"

"Yo ne posse saver anc to."

"Ma vu ya es geograf!"

"Corect", li geograf dit, "ma yo ne es un explorator. It totmen manca a noi exploratores. It ne es li geograf qui ea por contar li cités, fluvies, montes, mares, oceanes e li desertes. Li geograf es tro important por vagar. Il ne forlassa su scri-table. Ma il recive li exploratores solemnimen. Il interroga les e il nota se lor impressiones. E si li noticies de un explorator sembla a il remarcabil, li geograf fa examinar oficialmen li moralité de ili."

"Pro quo to?"

"Pro que un explorator qui menti posse causar catastrofes in li geografie-libres. E anc un explorator qui trinca tro mult."

"Qualmen to?", li litt prince dit.

"Pro que trincardes vide omnicos duplic. Li geograf vell dunc registrar du montes u existe solmen

un."

"Yo conosse un person", li litt prince dit, "qui vell esser un mal explorator. "

"To es possibil. Ma si li moralitá de un explorator sembla esser bon, on fa un examination de su decovriton."

"Esque on ea a ti loc por controlar?"

"No. To es tro complicat. Ma on demanda del explorator que il livera pruvas. Si it acte se por exemple pri un grand monte, on demanda que il aporta con se grand lápides."

Subitmen li geograf excitat se:

"E tu, tu veni de un distant loc! Tu va describ me tui planete!"

E li geograf apertet su registre-libre e acutat su crayon.

In prim on nota li narrationes del explorator per un crayon. Por scrib les con incre on atende til li explorator ha liverat pruvas.

"Nu?", li geograf questionat.

"O che me in hem", li litt prince dit, "ne eveni mult, pro que it es tre micri. Yo have tri vulcanes e un extintet. Ma on nequande save it."

"On nequande save", li geograf dit.

"Yo anc have un flor."

"Noi ne nota li flores", li geograf dit.

"Pro quo to? Ili es lu max bell!"

"Pro que li flores es passageari."

"Quo significa 'passageari'?"

"Li geografie-libres", li geograf replicat, "es li max valorosi de omni libres. Ili nequande inolda. It es tre rar que un monte cambia su loc. It es tre rar que un ocean perdi su aqua. Noi registra li eterni coses. "

"Ma li extintet vulcanes posse denov avigilar se?"

"Ca li vulcanes es extintet o activ, it es li sam", li geograf dit. "To quo es important por noi, to es li monte. It ne muta se."

"Ma quo significa 'passageari'?, repetit li litt prince, qui in su vive ancor nequande hat renunciat de un unvez posit question.

"To significa que it es menaciat de un bentost desaparition."

"Esque mi flor es menaciat del bentost desaparition?"

"Certmen. "

Mi flor es passageari, li litt prince dit a se self e it have solmen quar spines por defender se contra li munde! E yo ha lassat it retro totmen sol!

To esset su prim emotion de repentie. Ma il retrovat denov su corage.

"Quo vu recomanda me a u yo deve ear?", il questionat.

"Al planete Terra", li geograf respondet, "it have un bon reputation ..."

E li litt prince departet e pensat a su flor.

Li settesim planete dunc esset li Terra. Li Terra ne es alcun planete! On conta ta cent e deciun reyes, si on ne oblivia li reyes del negros, sett mill geografes, ninent mill comerciantes, sett e un demi million vanitosi homes, curtmen dit - circa du milliardes adult homes.

Por dar vos un idé pri li grandore del Terra, yo deve dir vos que on havet ta ante li invention del electricitá sur omni continentes un tot armé de quarcent sixantdu milles e quinent deci-un accenderos del laternes in servicie.

Videt de un quelc distantie to havet un magnific efecte. Li movementes de ti armé esset executet

tam quam un ballett del ópera. Li accenderos del laternes de Nov-Zeland e Australia comensat li rond-dansa. Quande ili hat accendet su laternes, ili eat dormir. Tande li accenderos del laternes de China e Siberia comensat su danza. E anc ili desaparit detra li culisses. Tande li accenderos del laternes de Russia e India esset sur li scene. Poy tis de Africa e Europa. Pos to tis de Sud-America. Poy tis de Nord-America. E ili nequande errat se in li órdine. It esset grandiosi. Solmen li accendero del sol laterne in li nord-pol e su colego del sol laterne in li sud-pol vivet plen de ociositá e confortabilitá. Ili laborat duvez in li annu.

Si on vole esser espiritosi, tande it eveni que on fanfaronas un poc. Yo ne esset totmen sinceri quande yo narrat vos pri li accenderos del laternes. Yo es li in li dangere que yo da a tis, qui ne conosce nor planete, un fals image de it. Li homes usa solmen tre poc del spacie sur li Terra. Li du milliardes habitantes, qui popula li Terra, vell stantar se verticalmen e un poc strettmen apu unaltru quam in un reunion populari, ili vell haver facilmen suficient spacie sur un public piazza con un longore de

duant milies e un largore de duant milies. On vell posser assemblar li homanité sur li minim insul del Pacific Ocean.

Li grand homes ne va vos creder to. Ili imagina que ili besona mult spacie. Ili prende se tam seriosi quam li baobab-árbores. Da les li consilie que ili deve calcular to self! Ili adora li ciffres, to va pleser les. Ma vu ne deve perdir vor témpor per to. It es sin sense. Vu have confidentie a me.

Unvez sur li Terra li litt prince astonat se que il videt nequí. Il ja timet que il errat se in li planete quando un lunicolori anelle movet se in li sand.

"Bon nocte", li litt prince dit sin plan.

"Bon nocte", li serpent dit.

"Sur quel planete yo ha cadet?", li litt prince questionat.

"Sur li Terra, tu es in Africa", li serpent respondet.

"Ah! ... dunc nequí es sur li Terra?"

"Ci es li deserte. In li desertes es nequí. Li Terra es grand", li serpent dit.

Li litt prince sedentat se sur un lápide e levat li oculos al ciel.

"Yo questiona me", il dit, "ca li stelles brillia por que chascun posse un die retrovar li su. Regarda a mi planete. Il sta súper noi ... Ma it es tant distant.

"It es bell", li serpent dit. "Quo tu vole far ci?"

"Yo have problemas con un flor", li litt prince dit,

"A!", li serpent dit.

E ili tacet.

"U es li homes?", li litt prince finalmen continuat. "On es un poc solitari in li deserte ..."

"On es anc solitari che li homes", li serpent dit.

Li litt prince regardat longmen al serpent.

"Tu es un drolli animale", il dit finalmen, "tenui quam un fingre ... "

"Ma yo es plu potent quam li fingre de un rey", li serpent dit.

Li litt prince devet subridet.

"Tu ne es tre potent ... Tu ne adminim have pedes ... Tu ne adminim posse viagear."

"Yo posse portar te plu lontan quam un nave", li serpent dit. It rulat se circum li maleol del litt prince quam un aurin brasselette.

"Ti qui yo tucha, yo da le retro in li terra ex quel il ha originat", it ancor dit.

"Ma tu es pur, tu veni de un stelle ... "

Li litt prince respondet nequó.

"Yo regretta te que tu es sur ti Terra ex granite, tu qui es tant debil. Un die yo posse auxiliar te, si tu desira te tro ardentmen a tui planete. Yo posse ... "

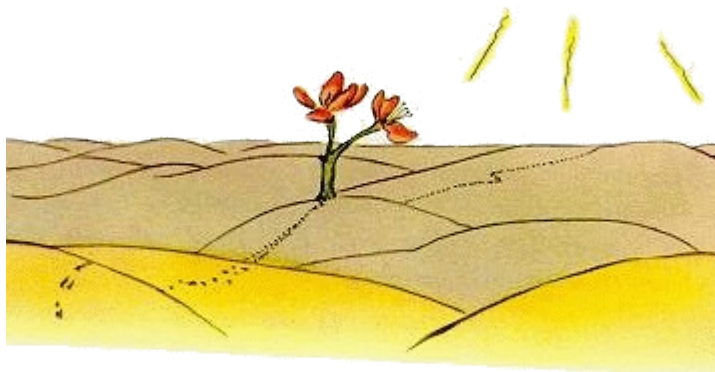
"O, yo ha comprendet tre bon", li litt prince dit, "ma pro quo tu parla sempre in enigmas?"

"Yo solve les omnes", li serpent dit.

E ili tacet.

Li litt prince transeat li deserte e incontrat solmen un flor con tri petales, un tre miseri flor ...

"Bon die", li litt prince dit.

"Bon die", li flor dit,

"U es li homes?", li litt prince questionat politmen.

Li flor hat videt un die un passant caravane.

"Li homes? Yo pensa que it hay six o sett. Yo ha videt les ante quelc annus. Ma on nequande save u on posse trovar les. Li vente forsoffla les. Ili ne have radicas, to es tre mal por ili."

"Adío", li litt prince dit.

"Adíó", li flor dit.

Li litt prince grimpat ad supra un alt monte. Li sol montes, queles il conosset, esset li tri vulcanes e ili esset tam bass quam su genú. E il usat li extintet vulcan quam taburette.

De un tal tant grand monte, il dit a se self, yo va strax vider li tot planete e omni homes ... Ma il videt nequó except li agullies de acut roccas.

"Bon die", il dit sin plan.

"Bon die ... Bon die... Bon die...", li ecó respondet.

"Qui es tu?", li litt prince dit.

"Qui es tu ... Qui es tu ... Qui es tu...?", li ecó respondet.

"Ples esser mi amico, yo es solitari", il dit.

"Yo es solitari ... solitari ... solitari...", li ecó respondet.

Qual strangi planete! - il pensat. It es totmen arid, plen de puntas e totmen salosi. E it manca li fantasie al homes. Ili repeti to quo on di a ili ... In hem yo havet un flor: It parlat sempre in prim ...

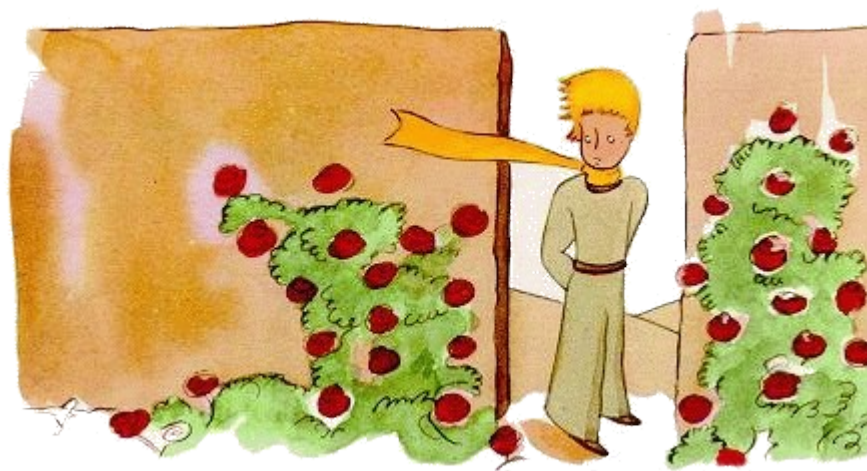
Ma pos li litt prince hat longmen migrat súper li sand, li roccas e li nive, it evenit que il finalmen decovrit un strada. E omni stradas ducte al homes.

"Bon die", il dit.

Ta esset un florescent jardin de rosieros.

"Bon die", li roses dit.

Li litt prince regardat a ili. Ili omnes similat a su flor.

"Qui vu es?", il questionat les tre astonat.

"Noi es roses", li roses dit.

"Ah!", li litt prince dit.

E il sentit se tre infelici. Su flor hat narrat le que it es sur li tot munde li sol de su specie. E vi! Ci esset quin milles de it, omnes identic, in un sol jardin.

Su flor vell esser tre furiosi si it vell vider to. E it vell tussar terribilmen e simular que it vell morir por evitar li risibilitá.

E yo vell dever simular si yo cuida me pri it, nam si ne it vell far que it vermen mori, por ahontar me ...

Tande il dit ancor a se self: Yo credet que yo vell esser rich per un unic rose e yo possede solmen un ordinari flor. It e mi tri vulcanes, queles es solmen tam alt quam mi genú e de queles un es fórsan extintet por semble, to ne fa ex me un tre grand prince ... E il jettat se in li herbe e plorat.

In ti moment aparit li fox.

"Bon die", li fox dit.

"Bon die", li litt prince respondet politmen e il tornat se, ma videt nequó.

"Yo es ci", li voce dit, "sub li pomiero ..."

"Qui es tu?", li litt prince dit. "Tu es tre jolli ... "

"Yo es un fox", li fox dit.

"Veni e lude con me", li litt prince proposit a il. "Yo es tant trist ..."

"Yo ne posse luder con te", li fox dit. "Yo ancor ne es amansat!"

"O, pardon!", li litt prince dit. Ma il addit pos quelc reflection.

"Quo significa 'amansar'?"

"Tu ne es de ci", li litt fox dit, "quo to sercha?"

"Yo sercha li homes", li litt prince dit. "Quo significa 'amansar'?"

"Li homes", li fox dit, "ili have fusiles e tira. To es molestant. Ili eleva gallines. To es lor sol interesse. Esque tu sercha gallines?"

"No", li litt prince dit, "yo sercha amicos. Quo significa 'amansar'?"

"Amansar es un cose quel on ha obliviat hodie", li fox dit. "It significa que 'on fa se confider'."

"Far se confider?"

"Certmen", li fox dit. "Tu es ancor por me nequó altri quam un litt púer, qui totmen simila a cent

milles altri púeres. Yo ne besona te e tu ne besona me sam poc. Yo es por te solmen un fox, quel simila a cent milles altri foxes. Ma si tu amansa me, noi va necessitar unaltru. Tu va esser unic por me sur li munde. Yo va esser unic por te sur li munde ..."

"Yo comensa comprender", li litt prince dit. "It hay un flor ... yo crede que it ha amansat me ..."

"To es possibil", li fox dit. "On incontra omni possibil coses sur li terra ... "

"O, to ne es sur li terra", li litt prince dit.

Li fox semblat esser tre excitat.

"Sur un altri planete?"

"Yes."

"Esque it hay chassatores sur ti planete?"

"No."

"To es tre interessant! E gallines?"

"No."

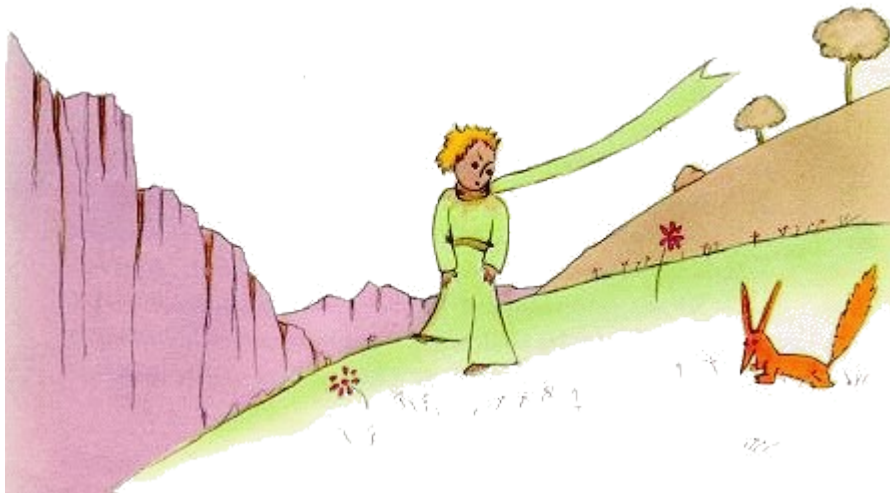
"Nequó es perfect", li fox sospirat.

Ma li fox retornat a su pensa:

"Mi vive es monoton. Yo chassa gallines, li homes chassa me. Omni gallines simila unaltru e omni homes simila unaltru. Dunc yo enoya me un poc. Ma si tu amansa me mi vive va esser plen de sole. Yo va conosser li son de tui passu, quel difere se del omni altris. Li altri passus chassa me sub li terra. Ma tui passus va lurar me quam musica ex mi caverne. E tande regarda! Esque tu vide ta li campos de frument? Yo ne manja pane. Por me li frument es inútil. Li campos de frument memora me a nequó. E to es trist. Ma tui capilles es blond quam frument. O, it va esser marvelosi si tu va har unvez amansat me! Li aure del campos de frument va memorar me a te. E yo va amar li bruida del vente in li frument. "

Li fox devenit mut e regardat longmen al litt prince.

"Ples ... amansar me!", il dit.

"Yo vermen vole to!", li litt prince respondet, "ma yo ne have tant mult témpor. Yo deve trovar amicos e yo vole conosentar mult coses."

"On save solmen li coses queles on amansa", li fox dit. "Li homes ne have plu témpor por conosentar alquó. Ili compra omnicos finit in li buticas. Ma pro que it ne hay buticas por amicos, li homes ne have plu amicos. Si tu vole haver un amico, tande amansa me."

"Quo yo deve far?", li litt prince dit.

"Tu deve esser patientosi", li fox respondet. "In prim tu sedenta te un poc distant de me in li herbe. Yo va regadar te un poc secretmen ex li angul del ocul e tu va dir nequó. Li lingue es li fonte de

omni miscomprensos. Ma chascun die tu va sedentar te un poc plu proxim ..."

In li sequent matine li litt prince retornat.

"It vell esser plu bon si tu vell har retornat ye li sam clocca", li fox dit. "Si tu por exemple veni ye quar clocca in li posmidí, yo posse comensar esser felici ye tri clocca. Plu témpor passa plu felici yo va sentir me. Ye quar clocca yo va excitar me ja e desquitar me. Yo va experir quel valore li felicitá have. Ma si veni alquande, yo nequande va saver quande mi cordie deve esser ta. It es necessari que it hay fix costumes."

"Quo significa 'fix costumes'?", li litt prince dit.

"Anc alquó que on ha obliat", li fox dit. "It es to per quo un die difere se de un altri, un hor del altri hores. It hay por exemple un custom che mi chassatores. Ili dansa chascun jovedí con li puellas in li village. Pro to jovedí es un marvelosi die. Yo promena til li viniera. Si li chassatores vell ear alquande al dansa, omni dies vell esser egal. Yo nequande vell haver vacanties."

Talmen li litt prince fat li fox confider con se. E quande li hor del adío esset proxim:

"Ah!", li fox dit, "yo va plorar".

"To es tui culpa", li litt prince dit. "Yo ne desirat a te alquó mal, ma tu volet que yo amansa te ..."

"Certmen", li fox dit.

"Ma nu tu va plorar!", li litt prince dit.

"Certmen", li fox dit.

"Talmen tu ha ganiat nequó".

"Yo ha ganiat li color del frument", li fox dit.

Poy li fox addit:

"Ea denov REGARDAR li roses! Tu va comprender que tui rose es unic in li monde. Tu va retornar e dir adío a me e yo va donar te un secrete.

Li litt prince foreat por revider li roses.

"Vu totmen ne simila a mi rose, vu ancor es nequó", il dit a ili. "Nequí ha fat se confidet a vu e anc vu ne ha fat vu confidet a nequí. Vu esset quam mi fox esset. It esset nequó quam un fox tam quam mill cent altris. Ma yo ha fat it a mi amico e nu it es unic in li monde.

E li roses esset tre ahontat.

"Vu es bell, ma vu es vacui", il ancor dit. "On ne posse ear alquande al dansa, omni dies vell esser egal. Yo nequande vell haver vacanties.

Talmen li litt prince fat li fox confider con se. E quande li hor del adío esset proxim:

"Ah!", li fox dit, "yo va plorar".

"To es tui culpa", li litt prince dit. "Yo ne desirat a te alquó mal, ma tu volet que yo amansa te ..."

"Certmen", li fox dit.

"Ma nu tu va plorar!", li litt prince dit.

"Certmen", li fox dit.

"Talmen tu ha ganiat nequó".

"Yo ha", li fox dit, "li color del frument."

Poy li fox addit:

"Ea denov REGARDAR li roses! Tu va comprender que tui rose es unic in li munde. Tu va retornar e dir adío a me e yo va donar te un secrete.

Li litt prince foreat por revider li roses.

"Vu totmen ne simila a mi rose, vu ancor es nequó", il dit a ili. "Nequí ha fat se confidet a vu e anc vu ne ha fat vu confidet a nequí. Vu esset quam mi fox esset. It esset nequó quam un fox tam quam cent milles altri. Ma yo ha fat it a mi amico e nu it es unic in li munde.

E li roses esset tre ahontat.

"Vu es bell, ma vu es vacui", il ancor dit. "On ne posse

"Ma nu tu va plorar!", li litt prince dit.

"Certmen", li fox dit.

"Talmen tu ha ganiat nequó".

"Yo ha", li fox dit, "li color del frument."

Poy li fox addit:

"Ea denov REGARDAR li roses! Tu va comprender que tui rose es unic in li munde. Tu va retornar e dir adío a me e yo va donar te un secrete.

Li litt prince foreat por revider li roses.

"Vu totmen ne simila a mi rose, vu ancor es nequó", il dit a ili. "Nequí ha fat se confidet a vu e anc vu ne ha fat vu confidet a nequí. Vu esset quam mi fox esset. It esset nequó quam un fox tam quam mill cent altris. Ma yo ha fat it a mi amico e nu it es unic in li munde.

E li roses esset tre ahontat.

"Vu es bell, ma vu es vacui", il ancor dit. "On ne posse morir por vu. Certmen, aquí person, qui passa, vell posser creder que mi rose es simil a vu. Ma in se self it es plu important quam vu omnes, pro que it es li rose quel yo ha versat. Pro que it es li rose quel yo ha posit sub un vitre por proteger it. Pro que it es li rose quel yo ha protectet per un para-vente. Pro que it es li rose de quel erucas yo ha mortat (except du o tri pro li papiliones). Pro que it es li rose quel yo ha audit lamentar o laudar se o anc quelcvez tacer. Pro que it es mi rose."

E il retornat al fox.

"Adíó", il dit.

"Adíó", li fox dit. "Ci es mi secrete. It es tre simplic: On vide solmen per li cordie bon. Lu essential es por li oculus ínvisibil".

"Lu essential es por li oculus ínvisibil", li litt prince repetit por amemorar it.

"Li témpor quel tu ha perdit por tui rose, it fa tui rose tant important. "

"Li témpor quel yo ha perdit ...", li litt prince dit por amemorar it.

"Li homes ha obliat ti veritá", li fox dit. "Ma tu ne deve obliar it. Tu es durant tui tot vive responsabil por to quo tu ha fat confider a te. Tu es responsabil por tui rose ..."

"Yo es responsabil por mi rose ...", li litt prince repetit por amemorar it.

"Bon die", li litt prince dit.

"Bon die", li rel-comutero dit.

"Quo tu fa ci?", li litt prince dit.

"Yo assorti li viageatores in paquettes de mill", li rel-comutero dit. "Yo invia li trenes queles forporta les unvez a levul e unvez a dextri."

E un tren rapid quel brilliat quam luce e rul-sonat quam tónnere fat li cabane del rel-comutero tremar.

"Ili es tre hastosi", li litt prince dit. "A u ili vole?"

"Li mann del locomotive ne save it self", li rel-comutero dit.

E un duesim brilliant tren-rapid passat bruiosimen in li oposit direction.

"Esque ili ja retorna?", li litt prince questionat ...

"To ne es li sam persones", li rel-comutero dit.

"To alterna."

"Esque ili ne es content ta, u ili esset?"

"On es nequande content u on es", li rel-comutero dit.

E it rul-sonat li tónnere del triesim brilliant tren rapid quel passat.

"Esque tis-ci persegue li unesim viageatores?", li litt prince questionat.

"Ili persegue totmen nequó", li rel-comutero dit.

"Ili dormi in it o ili anc hia. Solmen li infantes presse su nases al quadres del vitre."

"Solmen li infantes save a u ili vole", li litt prince dit. "Ili usa su témpor por un pupé ex stoff-chifrones e li pupé deveni tre valorosi por ili e si on forprende it, ili plora ..."

"Ili standa bon", li rel-comutero dit.

"Bon die", li litt prince dit.

"Bon die", li venditor dit.

Il vendit tre efectiv pillules queles calma li sete. On gloti chascun semane un pillul e on in tot ne senti plu un beson trincar.

"Pro quo tu vendi to?", li litt prince dit.

"On sparnia mult témpor", li venditor dit. "Li expertes ha fat calculationes. On sparnia quinanttri minutes in li semane."

"E quo on fa con ti quinanttri minutes?"

"On fa con it quo on vole ..."

"Si yo vell haver suplementari quinanttri minutes", li litt prince dit. "Yo vell ear lentmen a un puteo ..."

It esser ye li ottesim die pos mi panne in li deserte e yo just audit li narration pri li venditor de pillules quande yo trincat li ultim gutte de mi provision de aqua.

"Ah", yo dit al litt prince, "tui memories es tre jolli, ma yo ancor ne ha reparat mi avion. Yo ne have

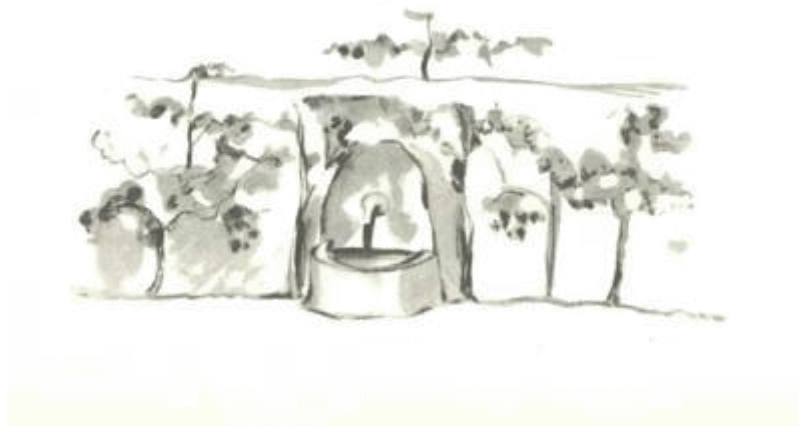
plu alquó por trincar e yo vell esser felici, si yo anc vell posser ear tre lentmen a un puteo!"

"Mi amico li fox", il dit ...

"Mi homette, it ne acte se plu pri li fox!"

"Pro quo?"

"Pro que on va morir pro sete ..."

Il ne comprendet mi objection, il respondet:

"It es bon, hat havet un amico, mem si on deve morir. Yo es felici que yo havet un fox quam amico ..."

Il ne posse judicar li dangere, yo dit a me self. Il nequande suffret fame e sete: Un poc de sole sufice por il ...

Ma il regardat a me e respondet a mi penses:

"Yo anc have sete ... lass nos serchar un puteo ..."

Yo fat un geste del desperantie, it es însensat, serchar sin plan un puteo in li deserte. Malgré to noi comensat li sercha.

Quande noi hat circumeat tacente por hores, li nocte iruptet e li stelles comensat lucer. Yo videt les

tam quam in un somnie, yo havet un poc febre pro li sete.

Li paroles del prince dansat tra mi mente.

"Esque tu dunc have anc sete?", yo questionat le.

Il ne respondet a mi question.

Il simplicimen dit: "Aqua anc posse esser bon por li cordie ... "

Yo ne comprendet li paroles e tacet. Yo savet bon que on ne devet questionar le.

Il esset fatigat. Yo sedentat me apu il. E pos un tacentie il ancor dit:

"Li stelles es bell pro que ili memora me a un flor quel on ne vide ... "

Yo respondet: "Certmen", e yo regardat tacente li plicas del sand sub li lune.

"Li deserte es bell", il addit.

To es ver. Yo ha sempre amat li deserte. On sedenta se adsur un sand-dune. On vide nequó. On audi nequó. E durant to alquó brilliat in li silentie.

"It fa li deserte bell", li litt prince dit, "que it alcú cela un puteo."

Yo esset surprisat que yo subitmen comprendet li misteriosi splendore del sand. Quande yo esset un litt púer, yo habitat in un old dom e secun li legende esset un tresor celat in it. Certmen, nequande alquí ha posset decovrir it, fórsan nequí ha serchat it alquande. Ma it insorciat ti tot dom. Mi dom celat un secrete sur li suol de su cordie...

"Yes", yo dit al litt prince, "ca it acte se pri un dom, pri li stelles o pri li deserte. To quo causa su bellitá es invisibil!"

"Yo es felici", il dit, "que tu consenti con mi fox."

Pro que li litt prince indormit, yo prendet le in mi brasses e continuat denov li via. Yo esset emotionat. It semblat a me quam yo vell portar un fragil juvel. It semblat a me mem si it ne vell exister alquó plu fragil sur li Terra. Yo regardat in li luce del lune ti pallid fronte, ti cludet ocules, ti in li vente trement capilles e yo dit a me:

"To quo yo vide ci es solmen un covritura. Li essentie es invisibil ..."

Pro que su demí-apertet labies indicat presc un subrise, yo anc dit a me: To quo emotiona me tant a ti litt indormit prince, esset su fide a un flor. It es li image de un rose quel radia tra il quam li flamme de un lampe mem quande il dormi ... E il sembla a me ancor plu fragil quam til nu. On deve protector li lampes cuidosimen: Un burasca posse far extinter les ...

E durant yo continuat ear, yo decovrit in li aurora li puteo.

"Li homes", li litt prince dit, "presse se in trenes rapid, ma ili totmen ne save a u ili vole ear. Poy ili excita se e torna se in li circul ..." E il adjuntet:

"To ne vale li pena ..."

Li puteo, quel ili hat atinget, ne similat al puteos in li Sahara. Li puteos del Sahara es simplic in li sand fossat fores. Ti-ci similat a un puteo in un village. Ma it esset nequal village ci e yo pensat que yo reva.

"To es strangi", yo dit al lit prince, "omnicos es pret: li vind, li sitelle e li corde ..."

Il ridet, tuchat li corde e lassat li vind luder. E li rul cracat quam un old vent-rot si li vente ha dormit longmen.

"Tu escuta", li litt prince dit, "que noi avigila ti puteo e il canta ... "

Yo ne volet que il pena se tro mult.

"Lass me far to", yo dit a il, "to es tro pesant por te."

Yo levat lentmen li sitelle til li márgine del puteo. Yo posit it a ta tre rectmen. In mi oreles esset ancor li cantada del vind por tirar. E in li aqua, quel ancor tremet, yo videt li sole.

"Yo have sete a ti aqua", li litt prince dit, "da me it por trincar..."

E yo comprendet quo il hat serchat.

Yo levat li sitelle a su labies. Il trincat con cludet ocules. It esset quam un festa. Ti aqua esset alquó totmen altri quam un trincage. It originat ex li marcha sub li stelles, ex li cantada del rul e ex li pena de mi brasses. It esset bon por li cordie quam un don. Quande yo esset un púer li luces del cristnascentie-árbor, li musica del cristnascentie-messe e li suavità del subrise esset li ver splendore del dones, queles yo recivet.

"Li homes che te in hem", li litt prince dit, "cultiva quin mill roses in un e li sam jardin ... malgré to ili ne trova ta to quo ili sercha ..."

"Ili ne trova it", yo respondet ...

"Ma on posse trovar to quo ili sercha in un sol rose o in un poc de aqua ..."

"Tre certmen", yo respondet.

E li litt prince adjuntet:

"Ma li ocules es cieci. On deve serchar con li cordie."

Yo hat trincat. It respira se denov plu bon. Li sand havet in li aurora li color de miel. Yo esset felici pri ti miel-color. Pro quo yo deve suciar me ...

"Tu deve tener tui promesse", li litt prince, qui hat sedet apu me, dit lenimen.

"Quel promesse?"

"Tu save it, un museliere por mi agne ... Yo es responsabil por ti flor!"

Yo prendet mi esquisses ex li tasca. Li litt prince videt it e dit ridente.

"Tui baobab-árbores aspecte un poc quam caules ... "

"O!"

E yo esset tant fier pri li baobab-árbores!

"Tui fox ... su oreles ... aspecte un poc quam cornes ... ili es mult tro long!"

E il ridet denov.

"Tu es ínjust, homette, yo posset dessiner nequó altri quam apert o cludet gigant-serpentes!"

"O! It va suficer", li litt prince, "nam li infantes save it."

Do yo scriachat un museliere. E li cordie convulset se in me quande yo dat it al litt prince:

"Tu have planes pri queles yo ne save ..."

Ma il ne respondet. Il dit:

"Tu save, mi cade al Terra ... Deman it va har esset exactmen ante un annu ... "

Poy, pos un tacentie, il ancor dit:

"Yo hat cadet a bass tre proxim..."

E il rubijat.

Yo sentit denov un strangi chagrine sin saver pro quo.

Ínterim yo havet un question:

"Esque tande it ne es un coincidentie que tu in li matine in quel yo connosentat te, ante ott dies, promenat totmen sol, mill miles distant de omni habitat regiones? Esque tu retornat al punctu a u tu

hat cadet?"

Li litt prince rubijat ancor plu.

E il adjuntet hesitante:

"Fórsan it esset li anniversarie? ... "

Li litt prince rubijat denov. Il nequande respondet al questiones, ma si on rubija, tande to significa 'yes', ca ne?

"Uf", yo dit, "yo time me!"

Ma il respondet:

"Tu nu deve laborar. Tu deve retornar denov a tui machine. Yo va expectar te ci. Retorna deman in li véspera ... "

Ma yo ne esset tranquilisat. Yo memorat me pri li fox. On es in dangere que on plora un poc si on ha lassat se amansar ...

Apu li puteo stat li ruine de un old mur ex petre. Quande yo retornat in li sequent véspera de mi labor, yo videt ex li distantie que mi litt prince sedet sur it con pendent gambes. E yo audit le parlar.

"Do tu ne memora te plu?", il dit. "It es ne totmen exact ci!"

Sin dúbite un altri voce respondet a il, pro que il replicat:

"Ma yes! Ma yes! It es probabilmen li die, ma ne li exact loc ..."

Yo continuat mi via al mur. Yo videt e audit nequí. Támen li litt prince replicat denov:

"Certmen. Tu va vider u mi tracie comensa in li sand. Tu solmen besona expectar me ta. Ho-véspera

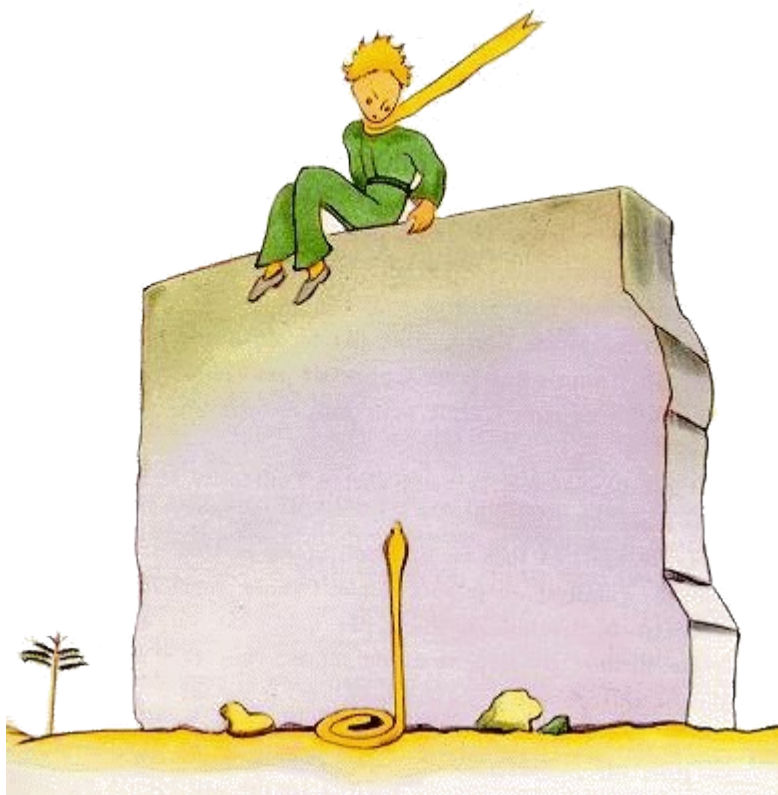
yo va esser ta.

Yo esset duant metres distant del mur e yo ancor videt nequó. Li litt prince ancor dit, pos un curt tacentie:

"Esque tu have fort venen? Esque tu es cert que tu ne va lassar me longmen suffer?"

Yo haltat e mi cordie convulset se in me, ma yo ancor ne comprendet it.

"Nu forea", il dit, "yo vole saltar de supra!".

Tande yo regardat al pede del mur e yo fat un salta! Ta hat erectet se un de ti yelb serpentes, queles posse mortar te in triant secondes, avan li litt prince ... Yo serchat in mi tasca por mi revólver e comensat curre. Pro li bruida quel yo fat, li serpent lassat se glissar lentmen in li sand quam un aqua-spruzza quel mori e sin tro grand hasta it glissat con un litt metallic rasle inter li lápides.

Yo atinget li mur exactmen in li just témpor por capter mi homette de un prince in mi brasses; il esset pallid quam nive.

"Qual coses tu fa ci? Esque tu nu parla con serpentes?!"

Yo hat desmettet le su chal quel esset yelb quam li sole. Yo hat humidat un poc su tempie e dat le alquó por trincar. E nu yo ne audacicat questionar le plu.

Il regardat a me seriosimen e mettet su brasses circum mi col. Yo sentit qualmen su cordie palpitat quam un de un morient avie, quel on ha fusilat.

Il dit a me:

"Yo es felici que tu ha trovat to quo esset damegeat in ti machine. Tu va posser retornar a hem ... "

"De u tu save to?"

Yo just hat volet narrar a il que mi labor hat successat in contrarie de mi tot expectation!

Il ne respondet a mi question, ma il continuat:

"Anc yo va hodie retornar a hem ... "

Tande melancolicmen:

"To es mult plu distant ... To es mult plu desfacil ... "

Yo bon sentit que alquó extraordinari evenit.

Yo inbrassat le fortmen quam un litt infante e malgré it semblat a me que il verticalmen cadet in un precipitie sin que yo posset retener le ...

Su regard esset seriosi; it perdit se in un tre grand lontanie.

"Yo have tui agne. E yo have li buxe por li agne. E yo have li museliere ... "

E il subridet melancolicmen.

Yo atendet tre longmen. Yo sentit que il calentar se plu e plu:

"homette tu hat timet ... "

Il hat timet, tre certmen! Ma il ridet lenimen:

"Yo va timer ho-véspere ancor mult plu ... "

Denov yo tre frissonat pro li sentiment del inevitabil adío. Yo comprendet que yo ne posset tolerar li

pense que yo ne va audir plu ti ride. It esset por me quam un puteo in li deserte.

"homette, yo vole audir te ancor rider."

Ma il dit a me:

"In ti nocte un annu va har passat. Mi stelle va esser exactmen súper li loc u yo ha aterrat in li passat annu ... "

"homette, esque it ne es un mal somnie, ti afere con li serpent e li consentiment e li stelle ... "

Ma il ne respondet a mi question.

Il dit: "On ne vide to quo es important ..."

"Certmen ... "

"To es li sam afere tam quam con li serpent: Si tu ama un flor, quel habita sur un stelle, tande it es bell regardar li ciel in li nocte. Omni stelles es plen de flores."

"Certmen ..."

"To es li sam tam quam con li aqua. To quo tu ha dat a me por trincar esset quam musica, li vind e li corde ... tu memora te ... it esset bon."

"Certmen ..."

"Tu va regardar li stelles in li nocte. Mi hem es tro micri por monstrar te u it es situat. It es plu bon in ti maniere. Mi stelle va esser por te un del stelles. Tande tu va regardar al stelles con plesura. ... Ili omnes va esser tui amicos. E tande yo va far te un don..."

Il ancor ridet.

"Ve! homette, homette! Yo audi ti ride con tant grand plesura!"

"Exactmen to va esser tui don ... It va esser li sam tam quam con li aqua ..."

"Quo tu vole dir?"

"Li homes have stelles, ma it ne es li sam stelles. Por li unes qui viagea li stelles es lor guideros. Por altris ili ne es alquó altri quam micri luces. Por quele altris, li eruditos, ili es li problemas. Por mi comerciante ili esset aure. Ma omni ti stelles tace. Tu, tu va haver stelles, tam quam nequí have

les ... "

"Quo tu vole dir?"

"Si tu regarda al stelles in li nocte it va esser por te tam quam li stelles ride pro que yo habita sur un de ili e pro que yo ride sur un de ili. Tu va esser li sol person quel have stelles queles posse rider!"

E il ridet denov.

"E si tu va har consolat te (on consola se sempre), tu va esser felici que tu ha conosset me. Tu va esser sempre mi amico. Tu va voler rider con me. E tu va aperter quelcvez li fenestre solmen pro plesura ... E tui amicos va esser astonat quande il vide que tu regarda li ciel e ride. Tande tu va dir a ili: 'Yes, li stelles, ili fa me rider.' E ili va pensar que tu es alienat. Yo va har fat a te un bell joca ... "

E il ridet denov.

"It va esser tam quam yo vell har donat a te in vice del stelles mult litt tintinettes queles posse rider ..."

E il ancor ridet. Tande il devenit denov seriosi:

"Ti nocte ... tu save que it ... ne veni!"

"Yo ne va forlassar te."

"It va aspecter tam quam yo vell esser malad tam quam yo vell morir. It es talmen. Ne veni por

regardar to, it ne vale li pena ... "

"Yo ne va forlassar te."

Ma il es tre suciat.

"Yo di it a te ... anc pro li serpent .. It ne deve morder te ... Li serpentes es maliciosi. Ili posse morder pro plesura ..."

"Yo ne va forlassar te."

Ma alquó tranquilisat le:

"It es ver, ili ne have plu venen por un duesim morsion ..."

Yo ne ha videt qualmen il departet in li nocte. Il escapat silentiosimen. Quande yo successat rejunter le, il marchat rapidmen con firm passus.

Il dit solmen:

"Bon, tu es ci ..."

E il prendet mi manu. Ma il ancor tormentat se:

"To ne es bon por te. It va far dolore a te. It va aspecter tam quam yo es mort e to ne va esser ver ..."

Yo tacet.

"Tu comprende. It es tro distant. Yo ne posse prender con me ti córpor. It es tro desfacil."

Yo tacet.

"Ma it va jacer sur li suol tam quam un old abandonat pelle. On ne deve esser trist pro tal old pelles ..."

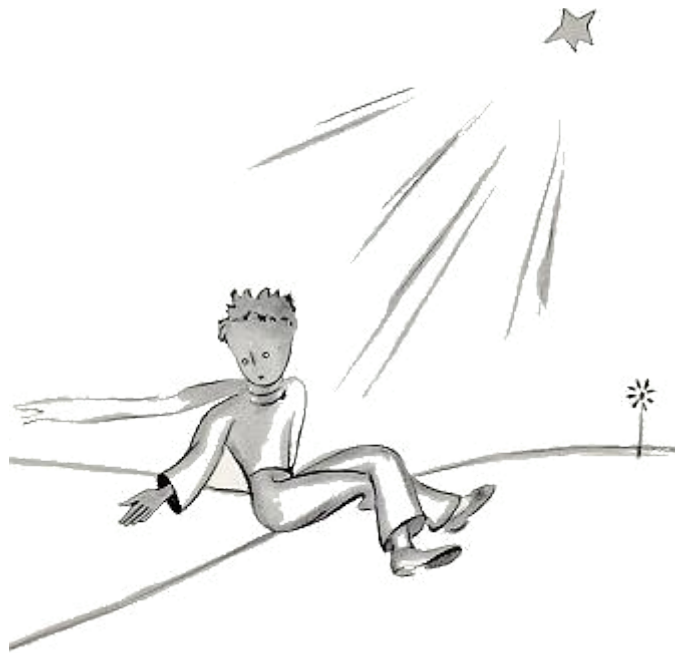
Yo tacet.

Il perdit un poc li corage. Ma il efortiat se ancor:

"Tu deve saver, it va esser marvelosi. Anc yo va regardar li stelles. Omni stelles va esser puteos con un oxidat vind. Omni stelles va dar a me alquó por trincar ..."

Yo tacet.

"To va esser tant joyosi! Tu va haver quinent miliones tintinettes e yo va haver quinent miliones puteos ... "

E anc il tacet pro que il plorat ...

"Ta it es. Lass me far un passu sol."

E il sedentat se pro que il timet.

Il ancor dit:

"Tu save ... mi flor ... yo es responsabil por it! E it es tant debil! E it es tant infantil! It have quar spines queles ne es apt por protecter it contra li munde ... "

Yo sedentat me, pro que yo ne posset star plu.

Il dit:

"Ci ... To es omnicos ..."

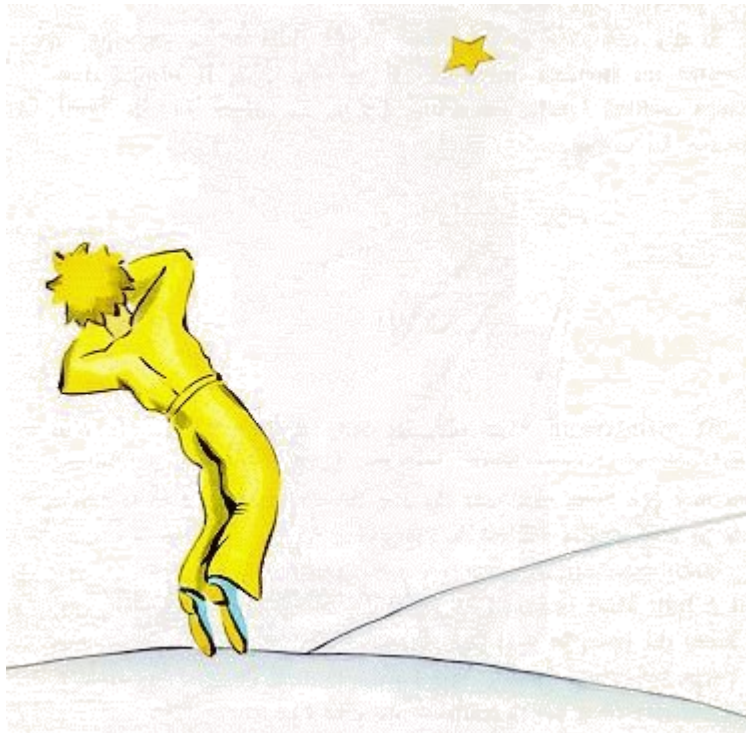
Il hesitat ancor un poc, tande il levat se. Il fat un passu. Yo ne posset mover me plu.

It esset nequó altri quam un yelb fúlmine apu su maleol. Il restat un momente sin mover se. Il ne criat. Il cadet lentmen quam un árbor cade. Sin alcun bruida il cadet in li sand.

E nu ja six annus ha passat ... Yo ancor nequande ha narrat to. Li camarados, qui ha revidet me, esset felici. Yo esset trist, ma yo dit a ili que to es li exhaustion.

Nu yo ha consolat me un poc. To significa ... ne totmen. Ma yo save bon, que il ha retornat a su planete, nam in li comensa del matin yo ne ha retrovat su cörper. It ne esset un tant pesant cörper ... E yo ama escutar al stelles in li nocte. Ili es quam quinent miliones tintinettes ...

E nu eveni alquó extraordinari.

Yo ha obliviat fixar un cutin strap al museliere, quel yo ha dessinat por li litt prince! Il ne va har successat metter it al agne.

Pro to yo questiona me: Quo ha evenit sur li planete? Fórsan li agne ha vermen manjat li flor ...

Quelcvez yo di a me: Certmen ne! Li litt prince covri su flor chascun nocte per un vitrine e il tre bon atente a su agne. Tande yo es felici. E omni stelles ride pianimen.

Ma quelcvez yo di a me: On es in quelc momentes ínativ e to sufice! Il ha obliat in un véspe li vitrine o li agne ha escapat in un nocte sin far un brida ... Tande omni tintinettes transforma se in lácrimes! ...

To es un tre grand secrete. Por vu, qui anc ama li litt prince, nequó sur li monde posse restar íntuchat, sam quam por me, si alcú, on ne save u, un agne, quel noi ne conosce, ha fórsan devorat un rose o fórsan ne ha devorat it ...

Vu mey regardar li ciel. Questiona vos self: Esque li agne ha manjat li flor o ne? Yes o no? E vu va vider qualmen omnicos se transforma ...

Ma necun del grand homes va alquande comprender que to have un tant grand importantie!

To es por me li max bell e max trist paysage del munde. It es li sam paysage quam sur li precedent págine, ma yo ha dessinat it ancor un vez por fa it a vu tre clar. Ci ha aparit li litt prince sur li Terra e ha denov desaparit. Regarda ti paysage tre exactmen por que vu certmen va reconosser it quando vu un die va viagear tra li african deserte. E si vu per hasarde passa tra ti paysage, ne hasta plu lontan, yo implora vos – atende un poc, exactmen sub li stelle! Si tande un infante ea vers vu, si il ride, si il have aurin capilles, si il ne responde, quando on questiona le, tande vu va divinar qui es to. Tande ples esser tam bon e ne lassa me tant trist. Vu deve scrir a me rapidmen, si il ha retornat.

